

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. september 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1035 (MOF alm. del) stillet 14. august 2017 efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 1035

”Ministeren bedes redegøre for reglerne om nedsivning af spildevand i nærheden af en sø, vandløb eller dræn vandløb og i relation til grundvandsspejlets højde samt oplyse, hvornår disse regler med tilhørende vejledninger er udarbejdet og revideret og om der tages det fornødne hensyn til de stigende regnmængder, der er konstateret de seneste år, og som forventes at forekomme hyppigere i fremtiden.”

Svar

Det er kommunen, der meddeler tilladelse til nedsivning af spildevand. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 4, og spildevandsbekendtgørelsens § 36.

Som udgangspunkt må nedsivningsanlæg kun etableres 25 meter eller mere fra vandløb, søer eller havet, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 37 stk. 1, § 38 og § 40. Som angivet i svar på spørgsmål nr. 1034, er det dog muligt at etablere et nedsivningsanlæg mindre end 25 meter fra vandløb, søer eller havet. I så fald behandles anlægget som en udledning og skal have en udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1 og stk. 2, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 41. Denne bestemmelse blev indført med den første spildevandsbekendtgørelse i 1994. Som udgangspunkt er det kommunen, der meddeler tilladelse til udledning af spildevand.

Ligeledes er der som udgangspunkt krav om, at nedsivningsanlæg til husspildevand etableres mindst 1 meter og så vidt muligt 2,5 meter over højeste grundvandsstand, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 37, stk. 1. Kommunen kan dog dispensere fra dette krav, jf. bekendtgørelsens § 40. Denne bestemmelse blev indført i 1980 i den daværende bekendtgørelse om afledning af spildevand til jorden.

Kommunen sikrer ved nye tilladelser, at f.eks. afstandskrav er overholdt, og har desuden tilsynspligten i forhold til, om eksisterende anlæg fortsat er lovlige. Derudover er det den enkelte grundejers ansvar at sikre, at vilkårene i kommunens tilladelse, herunder afstandskrav, fortsat overholdes.

Reglerne lægger op til, at den enkelte kommune skal træffe afgørelser på baggrund af konkrete vurderinger. Kommunen har mulighed for at vurdere en eventuel udvikling i f.eks. grundvandsstanden, som følge af ændrede nedbørsmængder, da der vil være meget store lokale variationer.

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen